

INcentivem el coneixement

Alfredo J. Miñano Molina, 36 anys.

Personal Docent i Investigador Post-doctoral.

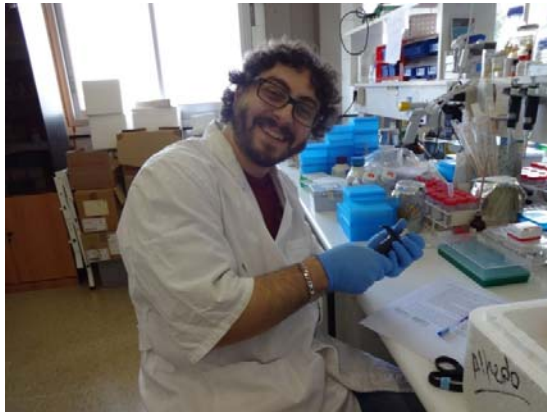
Mecanismes de Supervivència Cel·lular – Dr. José Rodríguez Álvarez.

1.- Quina recerca concreta estàs desenvolupant actualment?

Actualment estic treballant en conèixer quins són els processos que s'estan veient afectats a la sinapsi per la presència del pèptid beta-amiloide, a l'inici de la patologia d'Alzheimer, donant lloc a la pèrdua d'aquesta quan encara no hi ha mort neuronal. La conseqüència de la progressiva pèrdua de sinapsis és l'aparició dels primers dèficits cognitius.

2.- Com és el teu dia a dia dins del laboratori?

El meu dia a dia és força intens. La planificació i l'organització del treball en grup al laboratori són molt importants perquè tothom qui hi treballem, ho puguem fer en les millors condicions. Una de les meves feines diàries és intentar que tot rutlli perfectament al laboratori. A partir d'aquí, és necessari llegir per estar al dia de com es desenvolupa la ciència al món (com llegir la premsa del dia però a nivell científic) i amb aquesta informació, pensar i veure com es poden respondre de la millor manera i amb els nostres recursos, les qüestions que ens fem per desenvolupar els nostres projectes. Aquí comença la feina purament de laboratori: planificar els experiments i dur-los a terme. Després analitzar les dades i extreure'n conclusions. Cada setmana tenim un dia per posar resultats en comú amb la resta del grup, discutir sobre aquests i veure cap a on hem de continuar enfocant la nostra recerca. També és molt important fer de suport pels estudiants que estan aprenent a moure's per un laboratori i aquells que estan desenvolupant els seus projectes de tesi. És clau que tinguin una referència propera, que els ajudi a aprendre a pensar i adquirir un criteri propi sobre la feina que fan dia a dia i ser exigents amb ells mateixos. Intento ajudar-los amb la meua experiència a crear uns ciments sòlids en les seves primeres etapes formatives com a "científics".

3.- Quines aplicacions terapèutiques penses que pot arribar a tenir la teva recerca?

Aquesta és la pregunta de moda en recerca en aquest món cada vegada més utilitarista i és la que intentem aprendre a respondre, per guanyar punts i que ens financin la nostra recerca. Allò que fem ha de ser útil per a la societat (o a alguna farmacèutica), i ràpid. A veure si us convenço... Volem saber com s'inicien a les sinapsis els primers símptomes de la malaltia d'Alzheimer,

perquè si sabem com comença, podem saber sobre quines dianes actuar. Sabem que en aquests primers processos, es veuen alterades unes molècules que estan guanyant rellevància en els últims anys i que ens poden donar pistes sobre el que està passant a les sinapsis, molt abans de que la patologia comenci a manifestar-se. Aquestes molècules les podem analitzar amb mètodes no invasius per a les persones. Si som capaços de demostrar la relació entre l'alteració d'una d'aquestes molècules i el principi de la patologia, haurem trobat una poderosa aplicació terapèutica amb la nostra feina que ens podria servir per lluitar contra aquesta malaltia des del seu començament.

4.- Com encoratjaries a futurs científics per formar part de la recerca en neurociències?

La motivació més important és que la biomedicina i la neurociència és el futur. Cada vegada la nostra esperança de vida és més gran. Cada vegada sabem més sobre el nostre enigmàtic cervell, però cada vegada que sabem més apareixen nous reptes en la seva complexitat. Calen més esforços per conèixer perquè el nostre ordinador central falla i trobar la manera d'arreglar-lo. Podem viure més de cent anys, però... si ens falla l'ordinador que tot ho controla, de què serveix? Jo animaria als joves amb talent, creativitat i curiositat per saber, a veure en la recerca del cervell els nous reptes de futur, i en les neurociències, la manera de desenvolupar la seva creativitat per avançar més en el coneixement del nostre cervell. La pregunta que molts joves es faran serà com fer-ho, si aquest país no aposta per la I+D+i? Si hi ha prou motivació, dedicació i ganes aconseguirem convèncer a la gent d'aquest país de la importància de fer recerca. Si fem divulgació i pedagogia sobre el que fem i per què ho fem, si aconseguim fer-nos propers i que la gent entengui la recerca com una pota bàsica de la nostra societat, com ho és la Sanitat i l'Educació, llavors aconseguirem pressionar per canviar el funcionament de la recerca d'aquest país. Si pensem que molts d'aquests joves en deu o quinze anys estaran liderant la recerca del país, és a les seves mans lluitar per ella.